

Drobečky

od sv. Františka
* občasník choceňské farnosti *
prázdniny 2023

Milé setry a bratři,

v době, kdy nebyly ještě mikrofony, protože nebyla na světě elektrická energie, jako třeba v době Ježíšově, byl v synagoze zvyk, že během liturgie jeden z účastníků se schyloval směrem ke kazateli, aby lépe slyšel jeho slova a pak hlasitě opakoval slyšená slova těm, kdo je neslyšeli nebo kazateli dobře nerozuměli.

Dnes v evangeliu slyšíme Pána Ježíše, který říká: „*Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střech! A nebojte se těch, kdo zabijejí tělo – duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo.*“ Těmito slovy nás Kristus zve, abychom hlásali evangelium.

Žijeme v době poslední, v době Ducha Svatého, v době církve, a je to čas hlásání evangelia s novou mocí. To, co nám Ježíš říká „ve tmě“ nebo „na ucho“ – to znamená v soukromí, v kostele nebo doma, máme hlásat na veřejnosti, „ve světle“ a „na střechách“, čili otevřeně, za všech okolností a z nejvyšších míst tohoto světa, aby to všichni slyšeli. Ježíšovo evangelium nemůže zůstat v trezoru pod klíčem. Máme se Pánu Ježíši přiblížit, sklonit se směrem k němu, abychom dobře slyšeli, co říká a svým slovem a životem to opakovat těm, kdo Boží slovo neslyšeli nebo mu nerozumějí.

A nemáme se bát lidí, nemůžeme se jich bát, není potřeba se jich bát. Oni nám mohou jen ublížit, mohou se nám posmívat, někoho mohou za hlásání evangelia zabít. Nemohou ale zničit náš duchovní život, nemohou zničit náš život s Bohem. Nemohou zničit naši duši, kterou má Bůh ve svých rukou. Jestliže se někoho máme bát, je to Bůh. Bát se Boha ale neznamená mít před Bohem strach a vyhýbat se mu. Bát se Boha znamená mít před Bohem a vůči němu úctu a lásku. A to je bázeň Boží, jeden z darů Ducha svatého. Když nám Duch svatý dává dar Boží bázně, znamená to paradoxně, že nám dává schopnost nebát se Boha, nemít strach a hrůzu z Boha, a

uschopňuje nás k tomu, abychom Bohu, který nás miluje, odevzdali bez obav celý svůj život.

Dar Ducha svatého, čili schopnost den za dnem, kousek po kousku, s čím dál větší láskou a důvěrou vkládat do Božích rukou své ruce, své srdce a všechno ostatní až do konce. Amen, čili ať se tak stane.

o. Bogdan

Ze života farnosti – plány

KALENDÁŘ FARNÍCH AKCÍ

Čtvrtek 29. 6. – Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů.

Středa 5. 7. – Slavnost sv. CYRILA, mnicha a METODĚJE, biskupa, patronů Evropy

1. – 6. 8. – SVĚTOVÉ DNY MLÁDEŽE V LISABONU

Úterý 15. 8. – Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Neděle 3. 9. – FARNÍ DEN

Neděle 10. 9. v 9.00 hod. – kostel sv. Františka Serafinského, žehnání aktovek a jiných školních pomůcek dětem, žákům a studentům

27. 9. – 1. 10. – FARNÍ POUTNÍ ZÁJEZD DO ASSISI

Ze života farnosti – ohlédnutí

CHOCEŇSKÁ NOC KOSTELŮ

V pátek 2. června proběhl 14. ročník Noci kostelů. Do letošního ročníku bylo přihlášeno 1 806 kostelů a modliteben. Jsme moc rádi, že mezi ně patřil i choceňský kostel sv. Františka Serafinského.

Zdejší Noc kostelů měla jednu novinku – její první část proběhla již dopoledne, kdy toto místo navštívilo šest tříd dětí ze základní školy. Děti z jednotlivých tříd si během půlhodinového programu prohlédly interiér kostela, hledaly významné české světce (sv. Jana Nepomuckého a sv. Ludmilu) a seznámili se s patronem kostela – se sv. Františkem

Serafínským. Pod kopulí plnou andělů se mohly aspoň chvíli cítit jako v nebi a „třešničkou na dortu“ byl výstup na kůr, odkud se linula krásná melodie písně Hallelujah (Rufus Wainwright) hraná živě na zdejší varhany.

Těší nás, že se dopolední část setkala s úspěchem, a doufáme, že příští rok budeme moci podobný program nabídnout dalším třídám, na které se letos z časových důvodů nedostalo (hodně tříd, málo času, málo kostelů).

Druhá část akce proběhla v tradičních večerních hodinách. A se skromností nám vlastní musíme uznat, že se i tento program setkal s úspěchem. Až od Karviné vážila cestu do Chocně paní Lucie Vidličková alias Bloncka na cestách, aby nám vyprávěla o svém putování po Stezce Českem. Prošla neuvěřitelných 1 000 km po severní trase Stezky – od západu až na východ republiky. A neuvěřitelně skvělé bylo i její povídání! Pozornost si získala hned, jak začala mluvit – pěkně proříznutá pusa, velké srdce na dlani, humor, barvitost, zážitky, krásné fotky ... paráda! Po jejím vyprávění se kostel téměř vyliadnil. Myslím si, že si ti lidé šli domů pro batohy a vydali se rovnou na Stezku.

Dlouho ale prázdno nezůstalo. Do kostela přišla nová a opět početná skupina lidí, aby si užili koncert místního pěveckého sboru Cantus. A byl to opět silný zážitek. Překvapením bylo, že sbor zpíval z kůru, takže netradičně nebyl vidět. Díky tomu se však jejich nádherná hudba nesla prostorem potmělého kostela a posluchačům přinášela úžasný prožitek. Po silném potlesku na závěr koncertu kostel ztichl a vytvořil prostor pro pobytí či prohlídku v tichu.

Moc děkujeme Bloncce na cestách a sboru Cantus, že nám věnovali svůj čas a dali nám kus sebe (vše bez nároku na honorář). Děkujeme panu faráři Bogdanovi za bonbóny pro děti a celkovou podporu akce. Děkujeme Janu Rozsíválovi za krásné fotografie na upomínkové kartičky. Děkujeme dobrým duším, které napekly koláčky a další dobrůtky k drobnému občerstvení. A v neposlední řadě děkujeme moc všem dopoledním i večerním návštěvníkům – bez vás by to nebylo ono!

Za organizační tým Hedvika Nixová

Jsem nadšená z projektu „Stezka Českem“. Nápad vznikl v roce 2020 a stojí za ním milovník silných zážitků Martin Úbl a další dobrovolníci. Martin zaujme svým humoristickým laděním a zálibou v dálkových přechodech. Mně konkrétně nadchl v době covidové při on-line přednáškách v rámci projektu kolemsvět.cz. Stezka Českem je 2000 km dlouhá, vede kolem republiky po horách podél státních hranic a může ji jít opravdu každý.

Jak zakladatelé radí: *„Je jen na vás, kdy, kde a jak se na cestu vydáte. Můžete ji jít vcelku, severní trasou nebo jižní trasou. Po jednotlivých úsecích. Rozdělit si ji na víkendy. Ze západu na východ nebo naopak. Po chatách nebo se stanem. Pomalu, rychle, na kole nebo třeba běžet.“*

Jít může každý – dokladem toho jsou svědectví stezkařů. V rámci Noci kostelů 2023 v Chocni jsme si zrovna jedno mohli vyslechnout, a to od Lucie Vidličkové alias Bloncky na cestách. Ta šla s 16 kg batohem převážně sama za jakéhokoliv počasí, někdy hladová, ale vždy s dobrou náladou a samozřejmě základní make-up sadou v batohu.

Stezka má své „trail angels“ tedy andělé Stezky – lidi, kteří nezištně pomáhají stezkařům. Pomohou vyprat, usušit věci, dobít elektroniku nebo si s vámi dají kávu či pomůžou s noclehem.

Stezka Českem spolupracuje i s agenturou „Uklidíme Česko“ a má tedy jednoznačně přesah do udržitelného a ekologického způsobu trávení dovolené. Je zajímavé poslechnout si svědectví stezkařů na stejnojmenném poutavém podcastu, který je velmi inspirativní. Hovoří tam lidé, kteří šli s gaučovými psy, maminky s kočárky, vozičkáři, lidé, kteří prodělali vážná onemocnění, ale například i ti, kteří nejprve čelili strachu ze spaní ve volné přírodě, a Stezka byla silně transformační zážitek jejich života.

V rámci letošní Noci kostelů jsme díky dobrovolnému příspěvku a z prodeje knihy Stezka Českem (tuto lze jenom doporučit jako praktický návod jednotlivých etap) vybrali na podporu Sportovního klubu vozičkářů Praha krásných 4 500 Kč, za což moc děkujeme. Na Stezce je skvělá možnost poznat krásy naší země a vykonat na ní i osobní pouť, kvůli které nemusíme chodit až do Santiaga de Compostela. Třeba si Stezka zavolá i vás.

Petra Rozsivalová

VÝLET DĚTÍ DO KUTNÉ HORY

20. května jsem se vydala na výlet s dětmi do Kutné Hory. Vůbec jsem netušila, jak skvělý den to bude, a to nejen počasím. Výlet zahrnoval prohlídku nádherné pětিলodní gotické stavby katedrálního typu, chrámu svaté Barbory. Je zapsána na Seznam světového dědictví UNESCO a je opravdovým klenotem pozdní gotiky. Skvělým a poutavým průvodcem po chrámu, který byl založen v roce 1388 na náklad patricijských kutnohorských rodů, byla Kristýna Drahotová. Výklad byl interaktivní, děti byly moc šikovné a měly spoustu zajímavých dotazů. Chrám sv. Barbory náleží římskokatolické farnosti – arciděkanství Kutná Hora, a i Vláďa Brokeš si udělal čas a alespoň krátce pozdravil naši výletní skupinu. Poobědvali jsme

z vlastních zdrojů v parku nedaleko chrámu a poté jsme si všichni dopřáli výbornou zmrzlinu na náměstí.

Vyvrcholením letošního celoročního pastoračního projektu pro děti „Tajemství lásky“ bylo vyhlášení výsledků. Všem dětem, které celý rok provázelo plnění různých úkolů, udělal radost „nákup“ odměn za získané body. Katechetky Martina, Hanka a Klárka udělaly s dětmi

veliký kus práce a za to jim patří obrovské díky. Závěrem našeho výletu byla nádherná společná mše vedená naším panem farářem Bogdanem v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně, který je běžně přístupný veřejnosti.

Pro mě to byl mimořádný a silný zážitek, cítila jsem vzájemnost a jednotu. Na výlet jsem původně jela jako doprovod své dcery Emičky, které se moc jet nechtělo. Jsem moc vděčná, že mohla jet i její nevěřící kamarádka. Všem se nám tato akce moc líbila a já na ni vzpomínám ještě teď. Moc díky za naši farnost, že je otevřená a přijímající.

Petra a Ema Rozsivalovy

VÍKENDOVKA PRO DĚTI NA HOJEŠÍNĚ

V pátek 3. června jsme s dvaceti dětmi z farnosti vyrazili na Hoješín, kde jsme plánovali si užít víkend plný her a příběhů o svatém Janu Maria Vianney. Potom, co nás sestřičky hoješínského kláštera vřele přivítaly, stihli jsme se prostřednictvím her dozvědět o světcově dětství a lásce k přírodě. Den jsme zakončili modlitbou v kapli Nejsvětější Trojice.

V sobotu jsme při hrách následovali Jana Maria Vianney ve zbytku jeho života. Děti se učily latinská slova, místo na válku si hrály na zraněné a procházely bez zraku a bez rukou opíčí dráhu nebo hledaly své boty. Odpoledne jsme se se sv. Vianney přemístili do Arsu, hráli další hry a nacvičovali scénky k večernímu ohni. Po špekáčcích a krásně secvičených scénkách jsme šli na okružní procházku po okolí Hoješína. Den jsme opět zakončili společnou modlitbou a zpěvem.

Neděli jsme stejně jako sobotu začali rozcvíčkou a po ní nás v jídelně čekaly palačinky od kuchařek. Předě mši jsme si poslechli slovo na den a ještě si dali poslední běhačku. Když děti odpoledne malovaly, co si z víkendu odnesly, převládající myšlenkou bylo, že byl Jan Maria Vianney „hloupej jak osel“, protože se mu ve škole moc nedařilo. Po této zdařilé aktivitě nás už čekal jen poklad, vyhlášení a odjezd domů.

Za tu dobu se mnozí z nás stihli díky přízni počasí opálit a dalším velmi příjemným faktorem bylo výborné jídlo maminek, které nám přijely vařit. Děti si zasportovaly, zasmály se spolu a užily si příběhy o sv. Jana Maria Vianney. Věřím, že jsme si všichni víkend užili a poznali zase nové místo, lidi a světe.

Sára Pavlišová

LAUDATO SI

Všimla jsem si zprávy, že v květnu si církev připomínala 8. výročí vydání encykliky Laudato si. Zároveň nás vyzývala, abychom společně ve farnostech děkovali za krůčky, které jsme na cestě sounáležitosti se stvořením již mohli udělat, a abychom prosili za to, aby se na cestu objevování tajemně propojených vztahů vydali další lidé v církvi, s nimiž bychom si mohli být navzájem oporou.

Proto chci otevřít tuto novou rubriku Drobečků. Přiblížit myšlenky z této encykliky těm, kdo se ještě nezačetli do jejích strhujících 157 stránek a dát prostor ke sdílení těch drobných krůčků a inspirací, které může udělat každý z nás.

Papež František nám píše: „*Chci se proto tvářit v tvář globálnímu zhoršování životního prostředí, obrátit ke každému člověku této planety...*

Postoje, které i mezi věřícími kladou překážky na cestách ke konkrétním řešením, sahají od popírání problému až ke lhotejnosti, pohodlné rezignaci anebo slepé důvěře v řešení technická...

Všichni můžeme spolupracovat jako nástroje Boží na péči o stvoření, každý podle vlastní kultury a zkušenosti, vlastní iniciativy a vlastních schopností...“ (Laudato si, úvodní kapitola, str. 5-15)

Papež v encyklice předkládá takzvanou integrální ekologii – nemůžeme klást důraz jen na jednotlivé aspekty ochrany životního prostředí, ale máme se stejně tak zabývat sociálními otázkami a vztahy mezi lidmi.

Zde předkládám pár konkrétních inspirací, co můžeme dělat:

- **Pro čistou vodu v přírodě:** Když jedu na prázdniny do přírody, kde bude na mytí jen potok, беру si s sebou přírodní sprchový gel značky *Alverde* z DM drogerie nebo přírodní mýdlo z *Mýdlotéky U tří lilií* v Zářecké Lhotě (e-shop i osobní návštěva po domluvě).
- **Pro snížení odpadu:** Dřív, než nám zplesniví starší chléb a pečivo, tak ho usuším. Potom ho daruji tomu, kdo má domácí zvířata. Nebo si uděláme rodinný výlet do obory ve Vysokém Chvojně, kde můžeme tvrdým chlebem zblízka krmit ochočené daňky, muflony a jeleny.
- **Pro třídění odpadu doma i na pracovišti:** Začnu lépe třidit. Každý občan Chocně si může v Informačním centru vyzvednout zdarma PE tašky na tříděný odpad. Když si nevím rady, na www.kamsnim.cz si lehce vyhledám, kde je vhodný kontejner pro zadanou věc nejbližší mému bydlišti.
- **Pro včely:** Když už nutně potřebuji udělat postřik na zahradě proti škůdcům a chorobám, tak to udělám před soumrakem, když už včely nelétají.
- **Pro mír a přátelství mezi lidmi:** Budu používat slůvka *prosím tě, promiň, děkuji*.
- **Pro další využití nepotřebných jízdních kol:** Nejbližší sběrné místo pro projekt www.kolaproafriku.cz je v Cerekvici nad Loučnou.
- **Pro méně plastů:** Než jdu na nákup, vezmu si z domu tašky a do nich sáčky (nejlépe textilní) na pečivo a na ovoce, abych si nemusela brát igelitové sáčky v obchodě.
- **Pro uspořené vody:** Když potřebuji čůrat a jsem doma, tak se vyběhnu vyčůrat na zahradu a ušetřím tím vodu na splachování (příspěvek nejmenovaného mladíka).

Omlouvám se všem, kteří toto všechno už dávno praktikují, a prosím pište vaše další nápady do této rubriky pro inspiraci ostatním na adresu drobecky@seznam.cz

Lýdie Eliášová

ZAMYŠLENÍ NAD KNÍŽKAMI

Rád bych napsal pár slov o dvou knihách, které jsem v poslední době četl a které mě oslovily a obohatily. První z nich je knížka **Pět chlebů a dvě ryby**, ve které jsou zachyceny prožitky a zkušenosti kardinála Van Thuana z vietnamského vězení. Druhá knížka **Než všechno zapomenu** jsou paměti salesiánského kněze Jaroslava Kopeckého a současně svědectví o životě českých salesiánů.

Pět chlebů a dvě ryby

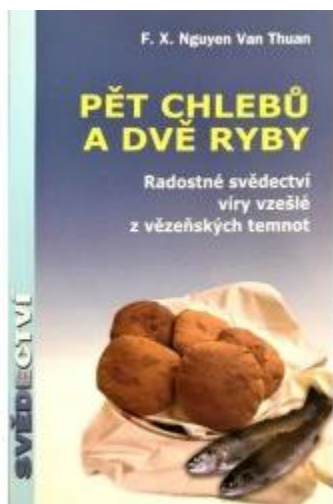
Radostné svědectví víry vzešlé z vězeňských temnot

F. X. Nguyen Van Thuan

(Paulínky 2004)

Úvod knížky obsahuje krátké autorovo shrnutí. „Jmenuji se František Nguyen Van Thuan a pocházím z Vietnamu. Zastával jsem úlohu biskupa v Nhatrangu, který se nachází ve středním Vietnamu. Po osmi letech mne Pavel VI. jmenoval arcibiskupem koadjutorem v Saigonu. Když se Saigonu zmocnili komunisté, prohlásili, že zmíněné jmenování je plodem mezinárodního spiknutí, a o tři měsíce později mne uvěznil. Vzpomínám si, že

to bylo dne 15. srpna 1975. Na svobodu jsem se dostal po třinácti letech. Chtěl bych se s vámi podělit o svou zkušenost, tedy o to, jak jsem se v každém okamžiku svého života ve vězení setkával s Ježíšem při hledání Boha a jeho vůle, v modlitbě, v mých bratřích a sestrách, v Panně Marii. I já bych vám tak chtěl nabídnout, podobně jak to učinil Ježíš, pět chlebů a dvě ryby.“

„Když Ježíš pozdvihl oči, a uviděl, jak k němu přichází velký zástup, řekl Filipovi: ‚Kde nakoupíme chleba, aby se ti lidé najedli?‘ To však řekl, aby je zkoušel, protože sám věděl, co chce udělat. Filip mu odpověděl: ‚Za dvě stě denárů

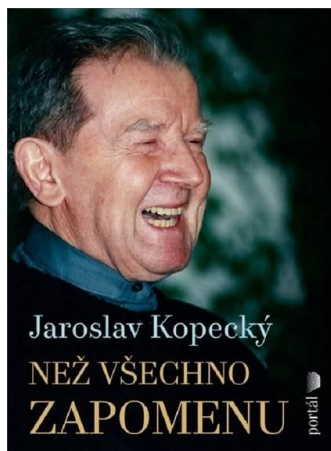
chleba jim nestačí, aby se na každého aspoň něco dostalo.' Jeden z jeho učedníků – Ondřej, bratr Šimona Petra - mu řekl: „Je tu jeden chlapec, ten má pět ječných chlebů a dvě ryby. Ale co to je pro tolik lidí?' Ježíš řekl: „Postarejte se, ať se ti lidé posadí!' Bylo pak na tom místě mnoho trávy. Posadili se tedy, mužů bylo asi pět tisíc. Potom Ježíš vzal chleby, vzdal díky a rozdělil je sedícím; stejně i ryby, kolik kdo chtěl.“ (Jan 6,5-11)

To jsou slova, kterými kardinál Van Thuan s velkou láskou ke všem přítomným zahájil přednášky u příležitosti XII. světového dne mládeže v Paříži v roce 1997. Kniha *Pět chlebů a dvě ryby* vznikla na podkladě těchto přednášek. Jsou v ní zaznamenány prožitky a zkušenosti z vězení, ve kterém kardinál Van Thuan strávil třináct let.

Důvěra v Boha a způsob prožívání vězení i myšlenky, které kniha obsahuje mohou být posilou pro každého, kdo prožívá něco těžkého nebo bolestného.

Kniha je rozdělena do sedmi kapitol:

První pecen chleba:	PROŽÍVAT PŘÍTOMNÝ OKAMŽIK
Druhý pecen chleba:	ROZLIŠOVAT MEZI BOHEM A JEHO DÍLEM
Třetí pecen chleba:	OPĚRNÝ BOD: MODLITBA
Čtvrtý pecen chleba:	MOU SILOU JE EUCHARISTIE
Pátý pecen chleba:	JEŽÍŠŮV ODKAZ, MILOVAT AŽ KE SJEDNOCENÍ
První ryba:	NEPOSKVRNĚNÁ MARIA, MOJE PRVNÍ LÁSKA
Druhá ryba:	ZVOLIL JSEM JEŽÍŠE

Než všechno zapomenu
Jaroslav Kopecký
(Portál 2022)

Opět cituji z krátkého shrnutí knihy, která by se dala charakterizovat jako paměti známého salesiána Jaroslava Kopeckého (1924–2014) a mimořádné svědectví o životě salesiánů ve 20. století. Jaroslav Kopecký, který se stal přítelem a duchovním průvodcem velkého množství lidí, vzpomíná na svůj život od mládí spojený

s následovníky Dona Boska, na válečná studia ve Fryštáku, na okolnosti zrušení řádu po komunistickém převratu, na dobu, kdy pracoval na stavbě řady přehrad v severních Čechách, na nespravedlivé věznění, tajné svěcení na kněze i fungování řádu v době normalizace. Jeho vyprávění se nesoustředí jen na něj, ale připomíná velké množství dalších salesiánů, kteří žili své povolání navzdory nesčetným protivenstvím.

Útlou knížku jsem četl jedním dechem. Autor píše věcně, zajímavě a s velkým pochopením a láskou k bratřím a ke všem lidem, které ve svém životě potkal.

Martin Filip

TIP NA PRÁZDNINY nejen pro mladé

JÍZDENKY NA LÉTO

Prázdniny jsou za rohem a možná si ještě nejste jisti, co podniknete. Pravděpodobně už vám ujel vlak v přihláškách na některé akce nebo festivaly, věřte, že ale po České republice jezdí spousta jiných vlaků, na které můžete kdykoliv nastoupit. A ano, teď už mluvím o reálných vlacích.

České dráhy nabízejí každé prázdniny zvýhodněné jízdenky na určitý časový úsek, a to týden nebo čtrnáct dní, během kterých můžete využívat všechny jejich vlaky jakýmkoliv směrem. Cena je velice přívětivá, jak pro studenty, tak pro dospělé. Projedíte ji hned několikrát.

Jízdenku na léto (takhle ji dopravce nazývá) jsem sama využila po dvakrát. Jednou jsem s partou kamarádů vzala krosny, věci na spaní pod širákem a jeli jsme, kam jsme zrovna chtěli. Z Pardubic jsme vyjeli do Vsetína, následně na druhou stranu k Máchovu jezeru, potom jsme to vzali do Břeclavi na Pálavu, poté zase do Děčína a Mostu, následně zpět do Holic, odkud jsme pravděpodobně vyrazili ještě někam, ale to už si nepamatuji. Celý týden se stal jedním velkým zážitkem a život ve vlaku byl v partě přátel zábava. Výlety si můžete naplánovat tak, aby vám to vyhovovalo. Třeba se můžete na noc vracet domů a každé ráno vyjet znovu do jiné části republiky.

Za mě je to skvělá možnost, jak s velmi nízkými náklady poznat naši zem. Takže neváhejte, a když budete mít volný týden, vyjeďte.

Anna Filipová

Toto číslo sponzoruje:

VÝROBA A OBCHOD V OBLASTI TEXTILU

Nabízí:

Povlečení:	Elastický krep	Satén
	Broušený flanel	Mikrofáze

Vše v moderních dezénech a kvalitním zpracování.

Výběr dezénů na www.stancl-cz.eu

Prošívané příkrývky: Letní
 Zimní
 Televizní

Možnost provedení: Jednobarevné
 S tiskem

Na přání zákazníků vyrábíme povlečení i příkrývky v klasických i nestandardních rozměrech.

AKCE: VÝPRODEJ ŠICÍCH NITÍ

ŠTANCL, spol. s r. o.

Běstovice 135, 565 01 Chocen, Česká republika

Tel./ fax: 465 471 803, E-mail: stancl.chocen@tiscali.cz, <http://www.stancl-cz.eu>

Internetové stránky farnosti

www.chocen.farnost.cz

Uzávěrka dalšího čísla *Drobečky* je 17. 9. 2023. Příspěvky prosím doručte na adresu drobecky@seznam.cz, Anně Filipové, Martině Krskové nebo panu faráři. Díky!

Drobečky připravili: Anna Filipová, Martina Krsková, Tomáš Nix